

Sygn. akt III KK 28/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

SSN Paweł Wiliński

Protokolant Marta Brylińska

sprawy **M. W.**

oskarżonego z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. ,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 22 stycznia 2020r.

kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego,

od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 14 czerwca 2018 r.,

sygn. akt IX Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w G. z dnia 25 września 2017r., sygn. akt II K (...),

uchyla wyrok Sądu Okręgowego w T. w zaskarżonej części i w tym zakresie przekazuje sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

M. W. oskarżony został o to, że pełniąc obowiązki Prezesa Zarządu T. Sp. z o.o. z siedzibą w W., urządził w G. w pawilonie przy ul. K., wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. z 2015 r., poz.

612, ze zm.), w okresie od maja 2015 roku do 8 czerwca 2015 roku, gry na automacie do gier o nazwie A. , typ video, nr (...) oraz A., typ video nr A. (...), tj. o przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

Sąd Rejonowy w G., wyrokiem z dnia 25 września 2017 roku, sygn. akt II K (...), uznał oskarżonego M. W. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu, tj. przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to na mocy art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 300 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 100 złotych grzywny, na mocy art. 69 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

Od tego wyroku apelację wniósł M. W., zaskarżając go w całości i podnosząc zarzut naruszenia art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 4 § 1 i § 4 k.k.s. oraz zaistnienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. Apelujący wniósł o uchylenie wyroku Sądu I instancji i umorzenie postępowania lub o zmianę wyroku i wydanie rozstrzygnięcia uniewinniającego.

W sprawie zostało również złożone uzupełnienie apelacji przez obrońcę oskarżonego, w której dodatkowo podniesiono zarzut naruszenia art. 413 § 2 pkt 1 k.p.k. oraz zarzut rażącej niewspółmierności kary.

Sąd Okręgowy w T., po rozpoznaniu apelacji, wyrokiem z dnia 14 czerwca 2018 roku, sygn. akt IX Ka (...), zaskarżony wyrok zmienił m. innymi w ten sposób, że orzeczoną karę pozbawienia wolności skrócił do 4 (czterech) miesięcy; zaś karę grzywny obniżył do 200 (dwustu) stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka dzienna wynosi 50 (pięćdziesiąt) złotych.

Kasację od tego wyroku wywiódł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny zaskarżając go w części dotyczącej orzeczenia o karze grzywny, na niekorzyść skazanego M. W., zarzucając : *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie art. 23 § 3 k.k.s., polegające na wymierzeniu oskarżonemu kary grzywny przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych, tj. poniżej jej ustawowej wysokości, gdyż zgodnie z powyższym przepisem stawka dzienna grzywny nie może być niższa od 1/30 części minimalnego wynagrodzenia, a tym samym stawka dzienna grzywny orzeczonej wobec M. W., za czyn*

popołniony w okresie od maja 2015 roku do dnia 8 czerwca 2015 roku, nie mogła być niższa niż 58,33 zł”.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w T. w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Zgodnie z treścią art. 23 § 1 k.k.s., wymierzając karę grzywny, sąd określa liczbę stawek oraz wysokość jednej stawki dziennej. Zgodnie natomiast z § 3 tego przepisu stawka dzienna nie może być niższa od jednej trzydziestej części minimalnego wynagrodzenia ani przekraczać jej czterystukrotności.

Jak słusznie wskazał skarżący, punktem wyjścia dla określenia stawki dziennej grzywny orzekanej za przestępstwo skarbowe jest wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę, obowiązującego w czasie popełnienia przypisanego czynu. Wynagrodzenie to jest corocznie określone w rozporządzeniu o minimalnym wynagrodzeniu za pracę. Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września 2014 roku (Dz. U. z dnia 15 września 2014 roku, poz. 1220) minimalne wynagrodzenie za pracę w 2015 roku wynosiło 1750 złotych. Tym samym dolną granicę wysokości stawki dziennej grzywny - w myśl art. 23 § 3 k.k.s. - stanowiła kwota 58,33 złotych. Tymczasem w niniejszej sprawie Sąd odwoławczy ustalił wysokość stawki dziennej na kwotę 50 złotych, a zatem poniżej dolnego ustawowego progu.

Rację ma zatem skarżący argumentując, że opisane wyżej uchybienie, z uwagi na niższy niż przewidziany prawem wymiar grzywny, miało wpływ na treść wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze grzywny, wobec czego należało uchylić wyrok w tym zakresie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.